

Vánoce: „On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.“

Zpráva tak opakovaná, zpívaná v kolená, a přitom ne zcela pochopená a přijatá. Je mnoho věcí, které v životě probíhají, a my si je ani neuvědomujeme. Jednou jsem se ptal lidí v kostele na znojemsku: „Nedívejte se teď nahoru, ale řekněte, kolik je tady vedle sebe těch velkých oken?“

Nikdo si tím počtem nebyl jistý. Přitom tam každou neděli chodili. S námi je to mnohdy podobné, některé okolnosti zcela nevnímáme, bereme je jako samozřejmé.

Vánoce a celý jejich kolorit v sobě skrývá důležité poselství pro každého člověka. Přesto nám nános všech krásných tradic nesmí překrýt to podstatné, na co lidstvo a každý z nás hledá odpověď: kde je řešení problémů a zla ve světě a v našich životech? Existuje něco, nebo někdo, kdo by dal nejen odpověď, ale dokázal by s tím zároveň něco udělat? Jistě, je zde mnoho druhů náboženství, a každé o sobě říká, že je to pravé. V křesťanství je Bůh Bohem všech, kteří nějakým způsobem trpí. Jistě, zůstává zde mnoho tajemství, proč se nás nezastal přímo, když bylo potřeba, proč nepomohl v těžké nemoci a zemřel mladý člověk, proč se děje nespravedlnost, když

Bůh všechno vidí. Přesto všechno zůstává vtělený Bůh – člověk Ježíš – Bohem člověku nejbližším, tím, že se stává jedním z nás lidí a nechává na sebe dopadnout zlo v podobě zrady, utrpení a smrti.

Jednou jsem napsal článek s názvem

„O Vánocích, víře a strachu“. Na jedné straně máme z Vánoc všichni radost, a není to jen něco povrchního, na straně druhé máme jakýsi strach před

Bohem, že od nás bude něco vyžadovat, že nejsme schopni svůj život nějak změnit a o něco usilovat.

Benedikt XVI. napsal „Bůh je tak veliký, že se dokáže zmenšit. Bůh je tak mocný, že dokáže být bezbranný a přichází k nám jako bezmocné děťátko, abychom ho dokázali milovat.“

Vánoce nesou toto poselství o Bohu: „Nebojte se mě, jsem to já, který sestoupil z nebe kvůli vám. Jsem to já, který přijal dřevěné jesle, v nichž zjevují svou blízkost a bezelstnost, jsem to já, který pak přijal dřevěný kříž, na kterém jsem vynesl vaše hříchy, abych je od vás sňal. Nemusíte se bát mé osoby, ani povinností, které ode mne očekáváte. Já jsem slitovný a zachraňující Bůh.“

P. Milan Vavro

Úmysly modlitby živého růžence:

Prosinec : za neúplné rodiny a rodiny v obtížných situacích

Leden: za všechny, kteří hledají zaměstnání

Únor: za těžce nemocné v naší farnosti

Březen: za dobrá rozhodování naší mládeže

Rok zasvěceného života

Svatý otec František zahájil první neděli adventní ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA. Všechny řeholníky a zasvěcené osoby papež vyzývá, aby prožívali přítomnost, čerpali z minulosti a s nadějí objali budoucnost.

V roce zasvěceného života jsme povoláni odpovědět si na otázku, zda a jak se necháme také my oslovit evangeliem; zda je evangelium skutečně „vademekum“ pro náš každodenní život a pro rozhodnutí, která máme dělat. Evangelium je náročné a žádá, abychom ho žily radikálně a upřímně. Nestačí ho jen číst, nestačí ho jen meditovat, Ježíš od nás žádá, abychom ho uskutečňovali, abychom ho žili.

V naší farnosti, jak jistě víte, s námi žijí řeholní sestry – Chudé školské sestry Naší Paní. Položili jsme jim několik otázek, abychom se o nich dozvěděli něco více.

• Naše čtenáře by zajímalo, jak se liší jednotlivé řády a co je specifické pro kongregaci, kam patří naše sestry?

V církvi je mnoho řádů různého zaměření, protože je mnoho rozličných potřeb a Duch Svátý vzbuzuje v srdcích lidí charismata a dary, aby na tyto potřeby odpověděli. Jednotlivá řeholní společenství následují Pána Ježíše specifickým způsobem. On sám je povolal, aby byli s ním, žili jako On v čistotě, chudobě a poslušnosti, aby pokračovali v jeho poslání. Všeobecně se rozlišují dva způsoby řeholního života: kontemplativní a apoštolský. Kontemplativní řády následují Pána Ježíše zejména v jeho modlitbě a skrytém životě. Jednou z velkých světic, které šly touto cestou, byla karmelitka sv. Terezie od Dítěte Ježíše. Apoštolské kongregace následují Pána Ježíše především v jeho modlitbě a službě druhým. Jednou z nejznámějších je blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty, která byla nablízku se svou pomocí malomocným, opuštěným a umírajícím. Pro tuto službu založila kongregaci Misionářek lásky. Udělala pro to mnohem více, než vládní organizace. Také naše zakladatelka blahoslavená Terezie Gerhänder, založila v Bavorsku v roce 1833 naši kongre-

gaci Chudých školských sester Naší Paní, aby odpověděla na potřeby doby poznamenané napoleonskými válkami, morálním úpadkem celé společnosti a zrušením škol. V malých městech a na venkově zakládala školy pro nejchudší dívky a ženy. I my sloužíme v jejím duchu.

• Kolik sester žije u nás ve Slavkově?

Je nás v současnosti 11 sester a dvě kandidátky.

• Může k vám do kláštera vstoupit dívka ze Slavkova či blízkého okolí?

Může. Zrovna jedna z našich kandidátek se narodila 13 km od Slavkova.

• Život v klášteře a v rodině je odlišný. Jak vypadá běžná náplň dne sestry v klášteře?

Podstatou našeho života v klášteře je žít v úzkém spojení s Ježíšem, žít ve společenství sester a ve službě druhým. Každý den začínáme společnou modlitbou a slavením mše svaté v kapli. Také během dne a večer se zde scházíme a končíme náš den. Během dne se každá sestra podílí na té apoštolské službě, která jí byla svěřena. Např. některé sestry slouží ve školce, jiné vyučují náboženství a podílí se na různých pastoračních aktivitách, jiné slouží ve společenství. Všechny se však podílíme na běžném chodu kláštera, např. úklid, nákup, starost o starší sestry, opravy domu apod. Také naše nemocnice a starší sestry mají účast na apoštolátu svou modlitbou a utrpením.

• Vaše kongregace nemá určitě jen klášter ve Slavkově. Kde všude mají školské sestry kláštery v zahraničí? A víte, kolik vás asi ve světě působí?

V České republice kromě Slavkova máme ještě sestry v Opavě. Naše kongregace je mezinárodní. Žijeme a sloužíme ve více než 30 zemích světa. Setkáte se s námi v 9 zemích Evropy, v Severní, Jižní i Latinské Americe, v Africe, v Asii i v Oceánii. V mnoha společenstvích v různých zemích žijí a pracují společně sestry z mnoha národností, např. u nás ve Slavkově žijí sestry z Polska, Slovenska a Česka. Před několika

léty jsme otevřely dům v Albánii, kde spolu vedou dětský domov sestry z Německa a Slovinska. Všude se věnujeme lidem ve službě výchovy a vzdělání v duchu naší zakladatelky a po vzoru našeho Mistra - Ježíše Krista. Současně ve světě je nás asi 2 800 sester.

• **Komunistický režim způsobil přetržku v mnoha oblastech, projevilo se to nějak na životě sester v kláštřích?**

Samozřejmě. Již v roce 1948 byla našim sestrám zakázána činnost ve školách a v roce 1950 byly ze svých klášterů vyhozeny a svezeny do internačního tábora v Bílé Vodě v pohraničí. Podobných táborů bylo v těžce dostupných místech České republiky mnoho. Po celou komunistickou dobu byly sestry pod dohledem STB. Tím, že

nemohly přijímat dorost, byly určeny k tiché likvidaci. Po sametové revoluci nebylo pro nás snadné obnovit svou činnost. Ve společenstvích chyběly mladé sestry. Všechno bylo potřeba budovat znovu. Hledat místo pro nový klášter, hledat cesty k obnovení apoštolátu, otevřít se na nová povolání a nově najít místo v místní církvi a společnosti. Padesát let „nucené nepřítomnosti“ vytvořilo v mnoha lidech, a v těch věřících také, přesvědčení, že sestry jsou jen pro ošetřování nemocných nebo mentálně postižených. Setkávaly jsme se s mnoha nepochopeními a předsudky. Bohu díky, Pán nám poslal mnoho lidí, kteří nám byli a jsou nablízku svou pomocí a podporou. Věříme, že Pán si své dílo povede i nadále.

Sester se ptala Petra Romanovská Slováčková

Národní eucharistický kongres

Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. (srov. J 6,54), říká Kristus svým učedníkům. V Eucharistii, Smlouvě Nového zákona, nám zanechává konkrétní, hmatatelný pokrm a nápoj, každodenní výživu pro věčný život. Naše nesmrtelná duše, stvořená k podobě a obrazu Božímu, potřebuje být živena samotným Bohem. Tohoto nejsvětějšího pokrmu a podílu na Kristově oběti se nám dostává při mši svaté. I po ní Kristus zůstává mezi námi přítomný ve svatostánkách kostelů na celém světě, aby přebýval uprostřed svého lidu a aby se každý z nás z tohoto daru mohl radovat, neustále z něj čerpat posilu a učinit z Eucharistie středobodu svého života.

Abychom si tuto skutečnost připomněli a oživili ji ve svém vědomí, **čeští a moravští biskupové svolávají na rok 2015 Národní eucharistický kongres**. Bude předstupněm slavení 51. mezinárodního eucharistického kongresu, jenž se uskuteční v lednu 2016 v Cebu na Filipínách. Mezinárodní eucharistický kongres bychom měli chápat jako statio orbis, tedy místo, kde se celý svět setkává k modlitbě, k veřejné manifestaci víry ve skutečnou přítomnost našeho Pána a Boha v Nejsvětější svátosti oltářní, k prohloubení nauky o Eucharistii a k oživení a posílení osobního vztahu k Pánu Ježíši, který sám je Obětí této Smlouvy nové a věčné. Tématem připravovaného celosvětového kongresu na Filipínách je Kristus ve vás, naděje na věčnou spásu (Eucharistie jako zdroj a nejvyšší poslání církve) se zaměřením na vztah eucharistie ke křesťanské naději a misijní činnosti církve.

Motto našeho národního kongresu zní: Eucharistie – Smlouva nová a věčná. Završením Národního eucharistického kongresu, prvního od vzniku České republiky, bude **společné setkání při slavení mše svaté dne 17. října 2015 v Brně**, na které jsou srdečně zváni všichni kněží, jáhni i věřící lid celé naší země. Mimořádně důležitá je však také průběžná příprava v jednotlivých diecézích a farnostech, doprovázená šesti společnými tématy.

Rád Vám všem ze srdce žehnám, aby Vaše životní pouť s Kristem byla – na přímmluvu Matky Boží Panny Marie – zakotvena a stále oživována slavením Nejsvětější oběti mše svaté. + Jan Vokál, biskup

Sčítání účastníků bohoslužeb

Přinášíme výsledky sčítání při bohoslužbách v neděli 12. října 2014 v naší farnosti. Je třeba dodat, že poslední dobou se stává častým jevem v kostelích naší vlasti, že účast o nedělní mši svatě není pravidelná, už tím, že někteří střídají kostely, odjíždí za příbuznými nebo některým „to nevyjde“. Ne všichni mají vědomí, že každá nedělní mše svatá je nejen naší křesťanskou povinností, ale oslavou Vzkříšeného Pána, který přichází se svým slovem a pokrmem mezi svůj lid. Pravidelná účast na mši svatě je důležitá, v dětech a mladé generaci zanechává stopu pro zodpovědnou víru a osobní vztah ke Kristu.

Příprava na Národní eucharistický kongres 2015 v naší zemi bude dobrým moti-

vem k obnově prožívání nedělní eucharistické slavnosti – mše svatě.

Z přehledu sčítání za posledních 20 let vyplývá, že nás o 105 ubylo (pokles ze 760 na 655). Mnoho starších věřících zemřelo, děti a mládeže někde přibýlo, někde ubylo. Ve Slavkově vylepšily průměr rodiny, které se k nám za 20 let přistěhovaly, a není jich málo.

Přehled sčítání za posledních 20 let:

1994	760
1997	751
1999	745
2004	753
2009	709
2014	655

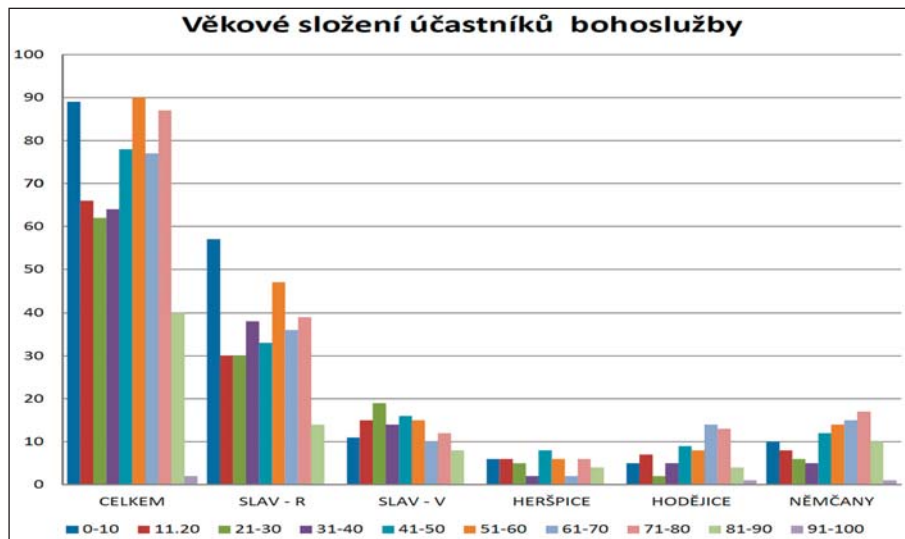
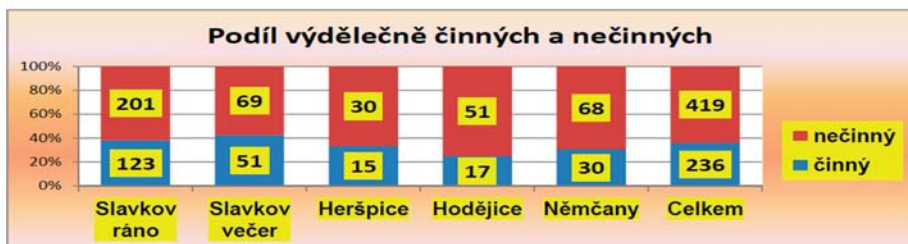
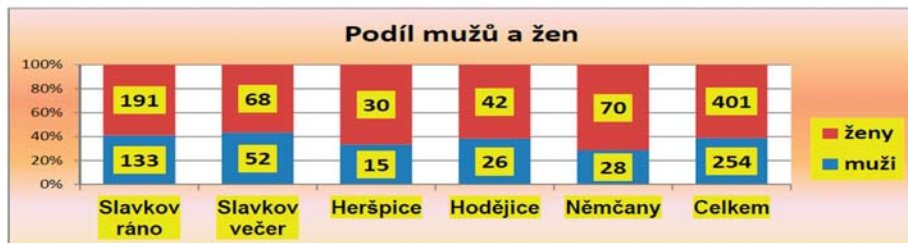
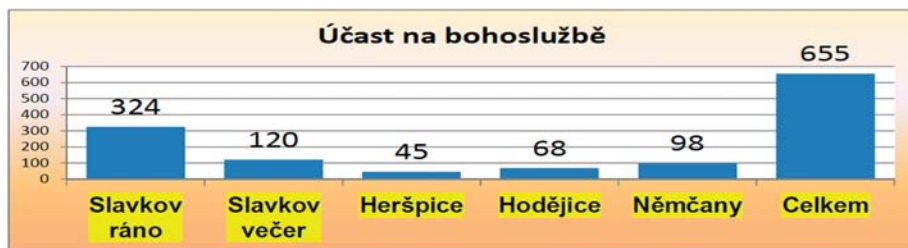
Pro přehled uvádíme tabulky z roku 2014

Farnost Slavkov u Brna

	celkem	muži		ženy		činný		nečinný	
Slavkov ráno	324	133	41,05%	191	58,95%	123	37,96%	201	62,04%
Slavkov večer	120	52	43,33%	68	56,67%	51	42,50%	69	57,50%
Heršpice	45	15	33,33%	30	66,67%	15	33,33%	30	66,67%
Hodějnice	68	26	38,24%	42	61,76%	17	25,00%	51	75,00%
Němčany	98	28	28,57%	70	71,43%	30	30,61%	68	69,39%
Celkem	655	254	38,78%	401	61,22%	236	36,03%	419	63,97%

Farnost Slavkov u Brna

	CELKEM	SLAV - R	SLAV - V	HERŠPICE	HODĚJICE	NĚMČANY
věk 0 - 10	89	57	11	6	5	10
věk 11 - 20	66	30	15	6	7	8
věk 21 - 30	62	30	19	5	2	6
věk 31 - 40	64	38	14	2	5	5
věk 41 - 50	78	33	16	8	9	12
věk 51 - 60	90	47	15	6	8	14
věk 61 - 70	77	36	10	2	14	15
věk 71 - 80	87	39	12	6	13	17
věk 81 - 90	40	14	8	4	4	10
věk 91 - 100	2	0	0	0	1	1
celkem	655	324	120	45	68	98

Kronika farnosti 2014

Výsledek Tříkrálové sbírky z 11. ledna byl rekordní, vybralo se celkem 172911 Kč a koledovalo 105 lidí: 27 vedoucích a k nim 78 králů – malých dětí, školáků a mládeže.

Filmová pohádka Vendulka a 11 trpaslíků, kterou natočil v roce 2010 o. Milan s herci farního divadla, se dočkal premiéry 19. ledna v místním kině, sešlo se 160 diváků, hlavně rodiče s dětmi a příbuzní herců. Přednáška Dr. Martina Ráji, historika slavkovského zámku, o pozoruhodném životě Dr. Václava hraběte Kounice se uskutečnila 20. ledna na faře. Ekumenická bohoslužba byla ve středu 22. ledna v Heršpicích na evangelické faře a 29. ledna ve Slavkově. Pro školáky jsme uspořádali DENAF – den na faře ze čtvrťka na pátek na konci ledna. Program byl naplněný aktivitami, hrou i modlitbou.

IX. Ples slavkovského děkanství se konal v Dražovicích 15. února, hráli lštvánci ze Šardic. Účastnilo se kolem našich 120 farníků, celkem byla účast kolem 450 lidí z děkanství. Biskupové vyhlásili modlitby za Ukrajinu, kde probíhají boje v Kyjevě a na Krymu. Duchovní obnovu pro mládež „Apoštol Jan“ vedl 22. února v DSR o. Milan Vavro.

Farní karneval pro děti pořádala 2. března mládež nejmladšího spolča AVG. Z pouti děkanství do Svaté země v roce 2011 byl 3. března promítnut film. Duchovní obnovu pro ženy „Samařská žena“, vedl 22. března náš bývalý pan farář o. Stanislav Forst. Sešlo se přes 160 žen z děkanství a okolí. V Křesťanském magazínu uvedla 23. března Česká televize reportáž z filmové tvorby v naší farnosti, zejména ukázkou amatérského filmu o sv. Cyrilu a Metodějovi. V březnu se farář o. Milan účastnil v Olomouci setkání farářů, z jejichž farnosti jsou bohoslovci v kněžském semináři. Z naší farnosti studuje ve 4. ročníku bohoslovec Martin Šujan z Heršpic.

Na Velký pátek jsme uspořádali na faře velikonoční tvořivou dílnu pro školáky na téma křížové cesty. Maminky ze Společenství modliteb matek vyšly s dětmi na křížovou cestu na Urbánek s úmyslem za děti celého světa. V neděli 27. dubna svatořečil v Římě papež František za přítomnosti emeritního papeže Benedikta XVI. své předchůdce. Jana XXIII. a Jana Pavla II. Příprava dětí na 1. sv. přijímání začala v dubnu setkáním dětí s rodiči a katechezí o křtu. Celovečerní film Cyril a Metoděj, natočený režisérem Petrem Nikolajevem se promítal v kině ve Slavkově. Jde o první zfilmování života našich věrozvěstů.

Květnový benefiční koncert dětí z KMŠ Karolínky a dětí z farnosti podpořil stavbu dřevěného draka ve školní zahradě. Ministrantského dne v Olomouci se 10. května účastnila skupina ministrantů. Kolem 40 školních dětí přijelo 29. května na Jeden den na Petrově s celodenním programem o postavách svatých, které ztvárnili zaměstnanci biskupství. Pouť na Urbánku začala modlitbou Cesty světla po křížové cestě, mši sv. sloužil P. Martin Kohoutek. Po mši svaté byl táborák. Ve Slavkově opravili varhanáři během května varhany a nad píšťaly instalovali síť proti hmyzu, který padal do píšťal a působil rozladění.

Svatourbánské hody byly ve Slavkově 1. června, mši sv. sloužil slavkovský rodák P. Oldřich Chocholáč, farář z Mikulova. Utkání v malé kopané ženatí – svobodní se konalo v tělocvičně ZŠ Komenského 8. června. V sobotu 14. června uděloval pražský pomocný biskup Karel Herbst poprvé v historii našeho farního kostela kněžské svěcení saleziánovi Ladislavu Bandouchovi z Hrušek, který měl 22. června v rodných Hruškách před kaplí primici. Zároveň přijal jáhenské svěcení salezián Štěpán Musil z Blanska. V rámci 6. farního dne v neděli 15. června proběhla soutěž

o nejlepší pomazánku, různá vystoupení a konal se dobročinný Jarmark na zakoupení draka do zahrady KMSŠ, která byla slavnostně otevřena.

Pouť pro seniory 19. června směřovala do Zlatých hor, botanické zahrady, Karlovy Studánky a Šternberku. Děti z náboženství měly 20. června výlet do skanzenu v Modré s ukázkami ze života Slovanů a na Velehrad. Varhanní koncert Concentus Moraviae se konal 25. června ve farním kostele na téma disharmonických melodií. Vystoupila mladá norská trumpetistka Tine Thing Helseth a Petr Rajnoha, který ji doprovodil na varhany. V červnu zemřel ve věku 89 let bývalý slavkovský kaplan P. Ludvík Tichý. Ve Slavkově působil krátkou dobu před 60 lety, později působil 28 let jako děkan na poutním místě v Hlubokých Mašůvkách. Farář o. Milan se účastnil ve dnech 27.-30. června s delegací města Slavkova cesty do Darney, kde sloužil česko-francouzskou mši sv.

Biskup Vojtěch vyzval, aby se 28. července, v den, kdy před sto lety vypukla 1. světová válka, rozezněly k uctění a připomenutí všech obětí kostelní zvonny. Pobožnost za padlé s prosbou za mír se konala v rámci Iniciativy smíření 4. října. Mládež připravila v červenci pro děti farní tábor v Rakoveckém údolí, účastnilo se 55 dětí a 20 vedoucích. Kuchyň zabezpečila paní Jitka Hrabovská. Starší mládež podnikla v srpnu s o. Milanem expedici do Makedonie, Albánie a Řecka po stopách svatých Sedmipočetníků a o. Petr byl na pobytu s nejmladším společenstvím AVG v Beskydech.

V září začaly mše sv. pro děti a školáky s tématem biblických příběhů ze Starého zákona. Ve Slavkově chodilo kolem 45 dětí. Pouť na Lutřstěku vedl v září P. Pavel Habrovec z Radostína nad Oslavou. Poutníci senioři se vydali ve čtvrtek 16. října na Hostýn a do Starého Města na prohlídku Památníku Velké Moravy a nového kostela Svatého Ducha. Pouť mužů z děkanství 8. listopa-

du byla do Kopřivnice s prohlídkou technického muzea Tatra a do Štamberku. Sběrka při misijní neděli byla neobvykle velká: 50 135 Kč, také sbírka na trpící křesťany ve válkách vynesla 46 613 Kč. Adorační den farnosti, zaměřený na modlitbu za země, ve kterých lidé trpí válkou a násilím, se konal 15. listopadu. Adoraci vedly společenství, účast farníků však byla ve Slavkově velmi malá.

17. listopadu 2014 jsme si připomenuli 25. výročí pádu komunismu a poděkovali Bohu i přímluvě svaté Anežky za získanou svobodu v naší zemi, především za svobodu církve a vyznávání víry. Školské sestry a slavkovské děkanství pořádali v listopadu duchovní obnovy: pro mládež „Apoštol Jan“ vedl o. Milan, obnovu pro muže na téma „Prorok Daniel – svědek víry“ vedl o. Jan Szkandera. V sobotu při výročí bitvy tří císařů byl kostel ve Slavkově otevřen a vyzdoben dekorací s biblickými motivy a citáty. Návštěvnost byla několik set lidí. V Adventu se konaly pátým rokem ve Slavkově v úterý ráno v 6.45 opět roráty za účasti kolem 40 dětí s rodiči. Děti si přinesly lucerničky a po mši byl na faře čaj a buchta.

V neděli 12. října proběhlo v celé ČR sčítání účastníků bohoslužeb. V celé farnosti bylo sečteno 655 osob, z toho ve Slavkově (na ranní 324 a na večerní 120), v Němčanech 98, v Hodějicích 68 a v Heršpicích 45. Mužů bylo 254, žen 401, výdělečně činných 36%. Od roku 2004 ubylo na bohoslužbách celkem 98 osob.

Farní divadlo Simsala Bim představilo v roce 2014 hru Dračí princezna a Strašidlo z Canterville. Občanské sdružení „Pěvecký sbor Gloria“ pozastavilo svou činnost. Ve farnosti rozvíjí svou činnost Smíšený pěvecký sbor Collegium musicale bonum pod vedením sbormistra Karola Frydrycha. Během roku probíhalo setkání KLASu s programem pro seniory a schůzky ministrantů.

P. Milan Vavro

Statistika farnosti za rok 2014

Křty 41 (loni 24) z toho SI 28, NĚ 1, Ho 4, He 3, z jiné farnosti 5, z toho 33 dětí do 1 roku, 3 do 7 let, 2 do 14 let a 3 dospělí. Katechumené: 3 (SI 1, He 1, z jiných farností 1). Biřmování 3 dospělí při křtu. Sňatky 18 (loni 22) ze SI 7, NĚ 2, Ho 1, He 1, z jiných farností 7. První sv. přijímání 16 (SI 10, Ho 5, He 1). Svaté přijímání při mši sv. kolem 40 000. Svátost nemocných 153 (SI 70, NĚ 34, Ho 29, He 14, ostatní 6), z toho udělené jednotlivě 40, společně 113. Pohřby 44, z toho SI 29, NĚ 4, Ho 6,

He 4, z jiné farnosti 1, z toho na hřbitov 16 a kremací 28. Zaopatřeno před smrtí svátostí nemocných bylo 15 ze 44. Přijetí do církve 1. Vyučování náboženství 103 (loni 89) SI 67, NĚ 11, Ho 10, He 5, z jiných obcí 10). Školní žáky učí 2 sestry, 2 katechetky a farář v 10 skupinách (7 na faře, 2 v ZŠ NĚ, 1 v ZŠ Ho). Společenství – 3 skupiny mládeže (25), 10 skupin dospělých (80). Seminaristé – 1 z He. Duchovní ve farnosti – kněží 2, řeholnic v klášteře 11.

Opravy kostelů 2014

Dokončení opravy střechy kaple sv. Jana Křtitele se špitálem

V letech 2013 a 2014 proběhla oprava střechy kaple sv. Jana Křtitele se špitálem ve Slavkově u Brna na ulici Špitálská. Práce byly prováděny firmou OK PYRUS s.r.o. z Brna. Protože se jedná o památkově chráněné objekty, tak práce probíhaly za dozoru zástupců památkové péče. Kaple i špitál se nacházejí v městské památkové zóně, díky čemuž bylo možno požádat o dotaci na obnovu kulturní památky z ministerstva kultury – Regenerace městské památkové zóny a z rozpočtu města Slavkov u Brna. Farnost jako vlastník objektů kaple a špitálu nebyla schopna z vlastních prostředků akci zrealizovat a podpory poskytované

ministerstvem kultury a městem Slavkov u Brna si velmi váží.

Na střechách byla nově položena tašková krytina z bobrovek, bylo provedeno nové laťování a opravy poškozených prvků krovu. Krov nad špitálem byl zcela vyměněn. Střechy kopulí a klempířské prvky byly opatřeny novým nátěrem.

Celkové náklady na opravu v letech 2013–2014 činily 1 186 609 Kč. Z toho příspěvek z programu Regenerace městské památkové zóny 784 000 Kč, příspěvek z rozpočtu města Slavkov u Brna 232 000 Kč a vlastní podíl Římskokatolické farnosti činil 170 109 Kč (z dědictví po paní Langové 120 000 Kč, z farních sbírek 50 109 Kč).

Pokračování v opravě střechy kostela na Lutřtěku

V minulém roce 2013 začala, v letošním roce 2014 pokračuje a v příštím roce 2015 věříme, že dokončíme opravu střechy kostela Panny Marie Bolestné v Němčanech.

Práce provádí firma Tesařství Drápal s.r.o. z Viničných Šumic. Tento kostel je kulturní památkou, proto práce probíhají i za dozoru orgánů památkové péče. Oprava spočívá ve výměně poškozených prvků krovu, provedení nového laťování a pokládky nové

krytiny s provedení nových klempířských prvků střechy. Celkové náklady na obnovu střechy 2013-2015 budou činit cca 850 000 Kč. V roce 2014 byly provedené práce v hodnotě 404 000 Kč hrazeny: z dotace ministerstva kultury ČR 200 000 Kč, Jihomoravského kraje 116 000 Kč, z obce Němčany 60 000 Kč a ze sbírek farníků 28 000 Kč. Pro příští rok zbývá provést práce v částce cca 215 000 Kč.

Provedení scénické technologie farního sálu

Farní sál byl vybudován při rekonstrukci objektu fary v roce 1999. Tento sál je využíván pro potřeby farnosti i pro potřeby široké veřejnosti za účelem aktivit spočívajících v setkáních mládeže, farního sboru a scholy, divadelních představeních, zajišťování přednášek, prezentací, setkání seniorů a podobných akcí. V současné době nám schází k zajištění kvalitní prezentace uvedených aktivit technické vybavení odpovídající současným nárokům na očekávanou úroveň popsanych akcí.

Rozhodli jsme se vybavit sál scénickou technologií, která obsahuje provedení úpravy rozvodů elektroinstalace pro větší počet zásuvek, abychom při představeních nemuseli překračovat množství kabelů, vedoucích k reflektorům. Bude pořízena

příslušná technika v objektu sálu: videoprojektor při stropu s dálkovým ovládním, projekční nástěnné plátno, multimediální přehrávač, ozvučovací technika – zesilovač, a reproduktory. Na tuto akci nám poskytlo dotaci ve výši 60 000 Kč město Slavkov, dalších 35 000 uhradíme z nedělních sbírek. Provedením scénické technologie se zvýší prezentační kvalita aktivit i rozšíří možnosti o další využití farního sálu.

Dále uvažujeme o výměnu oken v sále, které jsou ve špatném stavu a při opravách byly jen částečně vyspraveny. Termokamerou bylo zjištěno, že okny uniká mnoho tepla, netěsní a uzavírací mechanismy jsou poškozené. Pokud se okna podaří začátkem roku vyměnit, necháme přebrousit podlahu a sál vymalovat.

Další opravy a investice

Ve Slavkově: Oprava střechy kaple sv. Jana Křtitele se špitálem stála letos 136.609 Kč. Za projekt opravy statiky krovu farního kostela 17.000 Kč, oprava a ladění varhan po 6 letech a instalace sítí proti hmyzu nad píšťaly 34.500 Kč, pojistné objektů 7.800 Kč, usazení náhrobku na Špitálce 6.500 Kč, oprava mechanismu zavírání hlavních dveří a výměna zámků 9300 Kč, pořízení tří stolů do sálu 14 000 Kč, další opravy 26 000 Kč (nátěr malých lavic, oprava nátěru podlah lavic, zapojení rozhlasu v lavicích, horolezci za opravy a čištění rýn od holubího trusu, oprava nosítek na sv. Urbana).

Volnočasové aktivity mládeže a dětí (táborové zařízení, nájem tělocvičny, aktivity) 28 000 Kč (město Slavkov přispělo 21 000 Kč). Provedení scénické technologie farního sálu (elektrozvody pro osvětlení s rozvaděčem, zabudovaný projektor u stropu, zesilovací zařízení, projekční plátno, přehrávač DVD) ve výši 95.000 Kč (dotace města Slavkova 60 000 Kč).

Od roku 2013 jsme povinni ze zákona hradit stočné z dešťových vod, které se vypočítává z ročního úhrnu srážek a z plo-

chy střech. Za Špitálku a farní kostel s farou platíme ročně kolem 20 000 Kč. Letos nám fakturovali i zpětně za rok 2013, tedy celkem 38 000 Kč. Z neziskových organizací nemusí platit stočné zoologické zahrady.

V Němčanech: Kostel sv. Antonína: druhá splátka za nové dveře pod věží 15 300 Kč. Na Lutrštěku: oprava části krovvů a krytiny kostela s projektem ve výši 404 000 Kč (farníci se podíleli 28 000 Kč), plynování proti červotoči 14 000 Kč, oprava desek soklu 17 000 Kč, oprava a seřízení varhan 10 000 Kč. Připravujeme výrobu nového nábytku do sákríste.

V Heršpících se připravuje projekt na izolaci vlhkosti základu věže a obložení kamenným obkladem, otec Pavel Kryl připravuje dokončení poslední části liturgického vybavení kostela, zhotovení nového svatostánku. Obec Heršpice přispěla na provoz kostela – na plyn 10 000 Kč.

V Hodějicích: výroba nových vstupních dveří do kostela z dotace obce Hodějice za 60 000 Kč. Ze sbírek: oprava dveří sákríste 5000 Kč, oprava a ladění varhan po 20 letech 16 000 Kč, nová klekátkva v lavicích 25 000 Kč.

P. Milan Vavro

Sbírky odeslané na různé účely 2013

Charitní sbírky ve farnosti na různé účely celkem 574951 Kč. Tato částka obsahuje tři položky:

1. **Farní sbírky odeslané** na biskupství: 342 740 Kč (Haléř sv. Petra 23 245 Kč, na charitu 15 523 Kč, na bohoslovce 18 480 Kč, na misie 50 135 Kč, na pronásledované křesťany 46 613 Kč, na Televizi NOE 23 378 Kč, na potřeby diecéze 165 366 Kč).

2. **Tříkrálová sbírka** 2014 byla celkem 172 911 Kč (loni 155 775 Kč). Z toho ve Slavkově 113 626 Kč (loni 100 082 Kč), v Němčanech 18 647 Kč, v Hodějčicích 21 189 Kč a v Heršpicích 19 449 Kč. Ve Slavkově celkem koledovalo 105 lidí: 27 vedoucích a k nim 78 králů.

3. **Ženy v projektu „Koruna denně“** shromáždily 59 300 Kč na podporu projektů (na Filipíny, TV Noe, Cesta 121 pro nemocné kněze, evangelizační činnost, Lumen Christi, adopce na dálku – Nithin a Delphin, hospic Prachatice, Domov sv. Josefa Červený Kostelec, na Ukrajinu).

V tomto roce pokračuje jednání v navracení farního majetku, hlavně polností, které jsou předmětem „restitucí“, neboli zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Stát zatím na podané výzvy neodpověděl (ačkoli to měl učinit do půl roku), biskupství proto všechny žádosti v souladu se zákonem znovu obnovilo, neboť mohlo dojít k prodlení a ztrátě nároku. Protože se jednalo o výčet původních parcelních čísel, v mnoha případech ani nevíme, o které parcely se vlastně jedná.

Z dědictví po paní Marii Langové ve výši 628 000 Kč jsme zatím pořídili:

- doplacení oprav kaple sv. Urbana 107 000 Kč (nová okna, dláždění před kaplí, elektroinstalace, schod u oltáře)
- podíl na opravu střechy kostela sv. Jana Křtitele na Špitálce 120 000 Kč
- pořízení nových koberců 76 000 Kč
- odvedení desátku na pastorační aktivity diecéze 62 000 Kč
- zbyvá 263 000 Kč.

P. Milan Vavro

Tříkrálová sbírka

Charita Česká republika pořádá v roce 2015 další ročník již tradiční Tříkrálové sbírky. Posláním Charity ČR je pomoc lidem v tísní a sociální nouzi bez ohledu na jejich rasu, národnost, náboženství nebo politické názory v naší republice i ve světě.

Skupinky koledníků (převážně dětí) navštíví v sobotu **10. ledna 2015** všechny domácnosti ve Slavkově. Pokladničky, do kterých koledníci vybírají peníze, jsou pečlivě zapečetěné, otvírají se až na Městském úřadě pod dohledem spolehlivých osob. Nemusíte mít proto strach, že váš dar někdo zneužije k vlastnímu obohacení. Věříme, že budete ke koledníkům vstřícní a laskaví. I malý dar může udělat někomu velkou radost.

Tříkrálová sbírka začíná v sobotu 10. led-

na 2015 v 8.30 h. požeňáním ve farním kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna. Vedoucí prosím, aby přišli minimálně půl hodiny předem do kaple, kde si vyzvednou průkazky a pokladničky. Nezapomeňte si vzít s sebou občanský průkaz!

Informační schůzka bude v úterý 6. ledna 2015 po dětské mši svaté (informace, možnost vyzkoušení a vyzvednutí kostýmů).

Zvu všechny, kteří se chtějí zapojit do koledování. Prosím, aby se nahlásili co nejdříve, a to osobně (Jitce Hrabovské), telefonicky (725 911 860) nebo mailem (tks2014.slavkov@gmail.com).

*Za pořadatele a koledníky
Jitka Hrabovská*

Premiéra minioratoria Divotvůrkyni Moravy Zdeňka Pololánika

Snad každá premiéra kompozic z dílny Zdeňka Pololánika (* 1935) je v posledních desetiletích vnímána jako hudební událost. Nejinak tomu bylo i v případě provedení *Divotvůrkyni Moravy* v sobotu 1. listopadu 2014 v žarošickém kostele.

Přestože autor, skladatel ve svobodném povolání, má na svém kontě díla všech hudebních forem (symfonie, muzikály, balety, více než 400 hudeb filmových, televizních scénických a k rozhlasovým hrám etc.), výsadní postavení v jeho tvorbě zaujímá duchovní hudba (opera *Noc plná světla*, *Missa solemnis*, *Missa brevis*, *Te Deum*, oratoria: *Šír haš-šírím*, *Popelka nazaretská*, *Napřed je třeba unést kříž*, *Bůh je láska* etc.). Pololánika při kompozici inspiruje příroda, barevná spektra – je zcela spontánním typem umělce, kterého po přečtení textu ihned napadá muzika. A právě tvůrčí přirozenost dýchá i ze skladby *Divotvůrkyni Moravy* (2003), jež vznikla zhudebněním stejnojmenného literárního útvaru básníka Františka Trtílka (* 1946) oslavující žarošickou Madonu, korunovanou v roce 1995 papežem Janem Pavlem II.

Opus *Divotvůrkyni Moravy* má 127 taktů, je napsán pro dva sólové hlasy, šestihlasý smíšený sbor a varhany. Z hlediska hudební formy se jedná o minioratorium, jenž můžeme vyjádřit schématem: *a b a c a d a*. Předností díla je hudební srozumitelnost pro publikum dnešní doby, půvabná melodika, svěží rytmizace, jakožto výborně vyřešená deklamac, jež dává vyniknout zpívanému textu.

Mimo to dále při liturgii zaznělo „žarošické“ *Ordinarium* Antonína Lánika (1921–2014), žalm *To je pokolení těch, kdo hledají* Josefa Olejníka (1914–2009), *Cum sancto Spiritu (Gloria in D, RV 589)* Antonia Vivaldiho (1678–1741), *Magnificat (Vesperae minus solenne)* Bohuslava Matěje Černohorského

(1684–1742) a *Preludium C dur* (BWV 553) Johanna Sebastiana Bacha (1685–1750).

Na hudební produkci se podílel ansámbl Collegium musicale bonum ze Slavkova u Brna, který účinkoval ve složení: soprán – Jarmila Andrllová, Blanka Robešová, Kristýna Vladíková (sólo); alt – Tereza Čechová, Lenka Friesová, Jaroslava Galatová (sólo), Dagmar Knotková, Eliška Vodáková, Veronika Žouželková; tenor – Roman Fries, Jiří Holomek, Jan Matyáš, Václav Nosek, David Svoboda; bas – Jiří Andrla, Petr Hlaváček, Josef Holomek, Marek Kuchta; housle Ladislav Jedlička a Zdeněk Kábrt, varhany Olga Frydrychová, řídil Karol Frydrych.

Rád bych poděkoval všem členům sboru za zodpovědný přístup, velké nasazení a výbornou atmosféru na pěveckých zkouškách i při provedení, dále Ivo Prchalovi za počítačovou notosazbu *Divotvůrkyni Moravy*, Martinu Žilkovi za sponzorský tisk partitur, starostovi Václavu Vágnerovi za pomoc při propagaci díla, R. D. Josefu Pohankovi za umožnění realizace premiéry skladby v kostele sv. Anny, R. D. Milanu Vavrovi za podporu sboru i umožnění pěveckých zkoušek v sále slavkovské fary a Ludmile Kábrtové za fotodokumentaci celé akce.

Prvního provedení minioratoria byl přítomen Mistr Zdeněk Pololánik, starosta obce Žarošice Václav Vágner, slavkovský děkan R. D. Milan Vavro, R. D. Josef Pohanka, R. D. Josef Večeřa, R. D. Jaroslav Horák a mnoho dalších posluchačů.

Pro mimořádně příznivý ohlas u obecnictva zazní *Divotvůrkyni Moravy* také v brněnské katedrále při 19. Svatoceciálním setkání jednoty Musica sacra (22. listopadu 2014) a na vánočním koncertu v Muzeu obce Žarošice.

Karol Frydrych

Pouť po stopách Svatých Sedmipočteníků 2013

Ze Slavkova jsme vyjžděli v pondělí 30. září 2013 kolem čtvrté hodiny ráno. Čekal nás dlouhý přejezd přes Maďarsko a Srbsko do Makedonie do malebného městečka Ochrid na břehu Ochridského jezera. Byla jsem trochu překvapená, jak málo lidí v autobuse znám, ale vzápětí se mi dostalo vysvětlení. Poutníci nebyli jen ze Slavkova a okolí, ale také např. ze šlapnické, rousínovské, znojenské, blažovické farnosti a dalších. Duchovní doprovod byl opravdu bohatý. Kromě otce Milana se na pouť vydalo dalších sedm kněží.

V pozdních večerních hodinách jsme dorazili do makedonského města Ochridu. Vzhledem k tomu, že Ochrid je očividně důležité poutní místo, má místní farní dům velkou kapacitu pro ubytování poutníků. Strávili jsme zde tři dny. V areálu se nachází katolický kostel, ve kterém jsme slavili mše svaté. Ochrid má bohatou řezbářskou tradici, což bylo patrné nejen v interiéru kostela, ale i v ulicích městečka, kde se v malých dílničkách pilně pracovalo na dřevorezbách s náboženskými tématy.

V úterý po snídání jsme vyrazili do starého města plného starobyklých sakrálních staveb v byzantském slohu, který je pro oblast východní Evropy typický. Náboženství v Makedonii je převážně pravoslavné a kostely jsou bohatě zdobeny zlacenou řezbou, ikonami a těžkými zlatými lustry. Nejvýraznějším prvkem je tzv. ikonostas. Na tomto místě si dovoluji vysvětlit pojem ikonostas, protože jsme se s ním setkávali v každém kostele a je jeho klíčovým prvkem.

Ikonostas je dřevěná nebo mramorová stěna s průchody, která v pravoslavných a řeckokatolických chrámech odděluje presbyterium od lodi (tedy nejsvatější, oltářní prostor chrámu od prostoru pro laiky) a na níž jsou podle závažného systému v několika řadách upevnovány ikony.

Ikonostas symbolizuje místo přebývání Boha. Má troje dveře. Přes prostřední, tzv. carské (královské) může procházet pouze kněz nebo panovník (král, car). Během litur-

gie skrz tyto dveře kněz vynáší Tělo a Krev Krista. Boční dveře (severní a jižní) se nazývají diakonské. Dále má ikonostas pět řad s vyobrazenými ikonami, přičemž každá řada (jarus) má svůj ustálený seznam. Ve spodní části ikonostasu se nachází ikona Krista, Bohorodičky, dále také Jana Křtitele doplněná ještě tím, kterému je chrám zasvěcen.

Ve středu třetí řady (patra) ikonostasu je ikona Poslední večeře Páně, ve čtvrté řadě ve středu je ikona Panny Marie s Dítětem a po obou stranách jsou starozákonní proroci. V páté řadě jsou ikony zmrtvýchvstání a novozákonních světců. Na samém vrcholu ikonostasu je umístěn kříž a tabulky Desatera.

Mnohde se lze setkat s menšími provedeními ikonostasu. Tato provedení se mohou skládat jen ze čtyř základních ikon (Kristus, Panna Maria, Jan Křtitel a patron chrámu).

V deštivém dopolední jsme navštívili monumentální středověkou katedrálu sv. Sofie s nádherně zachovalými freskami, mezi nimi svatě Cyrila a Metoděje z 11. století a další dva menší středověké kostelíky při bývalé nemocnici.

Odpoledne jsme nasedli do autobusu a podél Ochridského jezera jsme se dopravili k jeho jižnímu okraji do kláštera sv. Nauma, vybudovaného na břehu jezera, obklopeného krásnou přírodou. Sv. Naum byl jedním z Metodějových předních žáků. Prohlédli jsme si spoře osvětlený kostel s bohatě zdobeným ikonostasem a výmalbou ikon na stěnách chrámu. V boční kapi se nalézá původní hrob svatého Nauma, který zemřel v roce 910. Sv. Naum je vzýván jako mocný přímluvce za uzdravení. K místní zvláštnosti patří, že pokud k náhrobní desce přiložíte své ucho, můžete ještě stále slyšet „tlukot srdce sv. Nauma“.

Poté se většina z nás věnovala aktivitám méně duchovním – káfičko, oběd, projížďka na loďkách po jezírkách s krasovým dnem a křišťálově čistou vodou, procházka po pláži, bloumání a nákupy na stáncích zaplavených kromě suvenýrů také šnůrami

sladkovodních ochridských perel v bílé, růžové, lososové a černé barvě.

Ve středu v časných ranních hodinách jsme se vydali z Makedonie na jeden den do Albánie, kde se ve městě Berat nachází hrob dalších Metodějových žáků, svatých Gorazda a Angelára. Čekání na hranici bylo byrokraticky nepochopitelně dlouhé vzhledem k tomu, že tam kromě nás snad nikdo nebyl. V tento den nám počasí přálo, sluníčko svítilo a bylo příjemně teplo. Během několikahodinové cesty jsme mohli sledovat množství bunkrů lemujících okolní stráně, důmyslný systém ohřevu vody v barelech na střeše, hornatou krajinu i malá políčka.

Naším cílem bylo město Berat chráněné v UNESCO, zvané „Město tisíce a jednoho okna“. Jeho jméno je odvozeno z Belgrad, což znamená „bílé město“. Po ulici dlážděné bílými ohlazenými kameny jsme vystoupali až vrchol do akropole obehnané hradbami. Ujal se nás průvodce, vyprávěl nám o historii starobylého městečka, provedl nás křivolakými kamennými uličkami, zavedl nás do kostelíků s freskami a naši dnešní pouť jsme zakončili v katedrále Panny Marie s nádhernými ikonostasem, která ukrývá ostatky sv. Angelára a Gorazda. U nich jsme se na chvíli zastavili. Měli jsme příležitost prohlédnout si zde také Onufriho muzeum ikon ze 16. století. Prohlídku samotného města Beratu jsme již nestihli, přesto jsme byli plni zážitků. Mši svatou jsme slavili opět v Ochridu a těšili jsme se na další den.

Ve čtvrtek následovala návštěva dalších pamětihodností města Ochrid, kde je z čeho vybírat. Po návštěvě amfiteátru z helénistického období nás místní průvodce doprovodil do byzantského kostela zasvěcenému Panně Marii, kde mu jeho práci přebrala energická průvodkyně s doktorátem. Poskytla nám dokonale výklad interiéru kostela s nepřeslechnutelným přednesem.

Na kopci Plaošnik s výhledem na jezero stojí replika byzantského kláštera na stejném místě, kde ho založil sv. Kliment Ochridský, který je v něm pohřben.

Archeologové se domnívají, že na tomto místě poprvé studenti použili hlaholici k překladu Bible do slovanského jazyka. Klášter je obklopen rozsáhlými archeologickými vykopávkami, místy s dochovanými mozaikami z 6. století na podlaže tehdejších sakrálních staveb, které můžeme dnes tušit z půdorysu. Někteří z naší poutnické skupiny ještě stihli zajít na kávičku a následně po společném obědě jsme autobusem směřovali do Řecká do Leptokárie. Každý den jsme po cestě zvládli pomodlit se ranní chvály, modlitbu během dne, večerní chvály, několik dalších modliteb a na závěr pár písní.

Pozdě večer jsme přijeli do v tomto období již téměř opuštěné Leptokárie, byli jsme rozděleni do apartmánů, někteří odvážlivci se i přes chladné počasí šli vykoupat do ještě teplého moře, a ulehli jsme ke spánku, abychom nabrali síly na zítřejší výlet do Meteory.

V pátek ráno jsme se tedy opět „nalodili“ do našeho autobusu spolu s majitelem apartmánů a průvodcem v jedné osobě. Asi po dvou hodinách cesty nás čekal neobyčejný a úchvatný pohled do krajiny s mohutnými pískovcovými pilíři, na jejichž vrcholech jsou vystavěny kamenné kláštery východní ortodoxní církve počínaje 11. stoletím. Navštívili jsme tři z nich: Klášter Proměnění Páně, sv. Štěpána a sv. Barbory. Výstup po dlouhém schodišti k branám kláštera je odměněn nezapomenutelným zážitkem z duchovní atmosféry celého komplexu. Kostely s ikonostasem, freskami, nahlédnutí na kouzelný dvorek, květinovou nebo bylinkovou zahrádku, krásný výhled do krajiny, vůně kadidel a svíček z včelího vosku, vůně domácího medu, bylinek a koření a v neposlední řadě možnost koupit si malý obrázek ikony domů. Poté nás náš průvodce zavedl do továrny na výrobu ručně malovaných ikon, kde si každý mohl vybrat od malého obrázku za několik euro až po velké drahé obrazy ze stříbra. Tento vydařený a proslulý den jsme uzavřeli svatou mší pod širým nebem.

Sobota byla „dnem volna“. Autobus ten-

to den nesměl vyjet, každý jsme si mohli udělat svůj plán. Otuzílci se koupali v moři, jiní si udělali procházku po Leptokárii, někteří jeli s naším řeckým průvodcem na výlet, o kterém nemohu nic říct, jelikož jsem se neúčastnila. Večer jsme se sešli na pláži ke mši svaté. Není snad nebe ten nejhezčí chrám? Setkání u večere v místní restauraci a ochutnávka místního vína Retsina byla hezkým zakončením dne.

Po odpočinkovém dni nastal opět den trochu více akční. V neděli ráno byla naší první zastávkou Soluň, ale dlouho jsme se nezdrželi. Navštívili jsme patrovými obytnými domy obklopený chrám Hagia Sofia (Boží moudrosti), jeden z nejstarších v Soluni, kam chodil na bohoslužby svatý Cyril. Už ve 3. stol. stál na tomto místě kostel, v 8. stol. byl přestavěn do současné podoby. Roku 1430 byl přeměněn v mešitu, což byl osud mnoha chrámů v oblastech dobytých Turky. Od počátku 20. stol. je z něj opět křesťanský chrám. Výmalba interiéru v modré barvě v kombinaci se zlatým ikonostasem působí opravdu mysticky. Jako druhý chrám jsme navštívili velkolepou rotundu sv. Jiří, pocházející z románské doby z roku 306, téměř 30 metrů vysokou, o tloušťce zdí 6,3 m. Ve 4. století byla přeměněna v chrám a kupole byla vyzdobena nádhernými mozaikami. Stihl ji stejný osud jako ostatní chrámy - v 15. století proměna na mešitu a přistavěn minaret, od 1912 opět chrám.

Poslední návštěva v Soluni tento den byla bazilika sv. Dimitrije ze 4. stol, ve které je umístěna překrásná stříbrná truhla s ostatky sv. Dimitrije. Ve všech chrámech, které jsme vstoupili, se konala bohoslužba s nádhernými zpěvy a bylo příjemné se jí zúčastnit. Bylo totiž nedělní dopoledne.

Ze Soluně jsme pokračovali do Filip, rozlehlého archeologického naleziště s amfiteátre a bazilikami. Snad nejvíce nás zajímalo vězení svatého Pavla. Kobka je téměř celá zachována. Na tomto místě, o kterém se píše ve Skutcích apoštolských, jsme se pomodlili. Jen pár minut dál se na zeleném palouku nachází křesťanské kaple sv. Lydie. V potoce, který protéká okolo kaple, byla

sv. Lydie pokřtěná apoštolem Pavlem. Tady jsme si během mše svaté i my připomněli vodou z potoka náš křest.

Den ještě nekončil a tak jsme se zajeli podívat ještě do Kavaly, přístavu, kde se vylodil sv. Pavel. Zátoku ozařovalo teplé měkké světlo zapadajícího slunce a staré dřevěné lodě na pláži byly pro tuto událost příznačné. Ze zátoky jsme prošli pod akvaduktem ke kostelíku, před nímž je novodobá mozaika znázorňující Pavlovo přistání a první vstup apoštola na evropskou pevninu.

Nadešel poslední den naší pouti. V pondělí brzy ráno jsme se rozloučili s naším „domácím“ v Leptokárii a odjeli jsme do Soluně, abychom tam strávili celý den. Začali jsme mši svatou, kterou nám řečtí církevní hodnostáři nedovolili slavit v jejich kostele. Nevadí, v parku bylo taky krásně. Po mši se naše poutnická skupinka tak nějak bezděky roztrhala, ale určitě jsme si všichni přišli na své.

Strávit v Soluni celý den není rozhodně nuda. V okrajové části města jsme po pár minutách narazili na farmářský trh. Prodejci vykřikovali jeden přes druhého a všichni co nejhlasitěji, aby zaujali právě svým zbožím. Škoda, že to nejde vyfotit. Nebylo slyšet vlastního slova, uličkou se dalo projít jen tak tak. Cestu směrem do centra lemovaly kavárničky a hospůdky a bylo jasně vidět, že sem turisté nechodí. Náhle čilý ruch ustal a vyměnil ho hluk motorů. Trvalo několik minut dostat se přes městské tepny do středu města a za posledním přechodem jako když mávne kouzelným proutkem. Opět kavárny, jedna na druhé, nacpané k prasknutí, ohlušovaly ulici reprodukcí hudby. Ulice plné převážně mladých lidí, asi studentů, plné holubích hejn, houfů zaparkovaných skútrů, přeplněných kontejnerů, málo udržovaných patrových domů, ušmudlaných dětí nastavujících dlaň a v tom všem mumraji přece město plné perel - archeologické naleziště uprostřed města, rotunda, starověké chrámy, kostely, často neviditelné dokud člověk nepřejde až k nim, zastavěné současnou architekturou. A v bočních uličkách opět trh, tentokrát přímo ve středu města. Ryby,

pečivo, ovoce, zelenina, baklava, šátky, šperky, vše na co si člověk vzpomene. Cestou k nábřeží ruch polevuje a po promenádě směřujeme k bílé věži z původního městského opevnění Soluně. Přídomek bílá má podle bílé barvy, kterou byla natřena v roce 1912 jako symbol „vyčištění“ od starých tureckých pořádků poté, co byla

Soluň připojena k Řecku. Stala se symbolem suverenity Řeků.

V její blízkosti nás čekal autobus, který nás non-stop odveze do Slavkova. Dorazili jsme v úterý kolem poledne. Ještě poslední společná mše svatá ve farním kostele a nezbytné loučení.

Darja Novotná

MATRIKY

Matriky

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Radovan Hrazdil ze Slavkova

*2014, pokřtěn 16. 11. 2014

Václav Antonín Fiala ze Slavkova

*2014, pokřtěn 30. 11. 2014

Miroslav Josef Moudrý ze Slavkova

*2014, pokřtěn 30. 11. 2014

Tereza Majárková ze Slavkova

*2008, pokřtěna 30. 11. 2014

Adam Majárek ze Slavkova

*2010, pokřtěn 30. 11. 2014

Do svátosti manželství vstoupili:

**Zdeněk Paulík z Blažovic
a Šárka Hálová z Letonic**

oddáni: 21. 11. 2014

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Blanka Ostřížková ze Slavkova

*1964, † 17. 10. 2014

Ing. Pavel Hrozek ze Slavkova

*1943, † 17. 10. 2014

Anežka Gargošová ze Slavkova

*1924, † 30. 10. 2014

Milan Jelen ze Slavkova

*1929, † 30. 10. 2014

Věra Závodná ze Slavkova

*1945, † 06. 11. 2014

Irena Rozsypalová ze Slavkova

*1930, † 27. 11. 2014

Antonín Vrána ze Slavkova

*1934, † 30. 11. 2014

Kurz efektivního rodičovství – KER

Nabízíme vzdělávací program pro rodiče, který vám pomůže lépe rozumět svým dětem, vychovávat je k odpovědnosti, správně s nimi komunikovat a řešit konflikty. Kurz je určen pro rodiče dětí ve věku

batolat až po dospívající mládež v rozsahu 20 hodin – tři sobotní setkání 9–15 hodin, na faře ve Slavkově, kurzovné je 300 Kč za účastníka. Lektorka kurzu Mgr. Jindra Wojtková, přihlášky na faře do 4. 1. 2014.

Zpovědní dny, pondělí 22. 12. a úterý 23. 12. vždy 17.00–19.00, farní kostel.

Vánoční koncert Komorní pěvecký sbor Danielis a Cimbálová muzika Kalečnick, neděle 21. 12. v 16.30, Dům svatě Rodiny.

Betlémské světlo, 23. 12. 12.–18 skauti v kostele, 24. 12. celý den v zádveřích kostela.

24. 12. Štědrý den

Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi: Slavkov v 15.30, zpívají rodiny s dětmi.

Půlnoční mše svatě: farní kostel Slavkov 23.00, zpívá schola.

Další půlnoční: Hodějice 21.30, Heršpice 21.30, Nížkovice 22.00, Němčany 23.00.

Upozornění: sváteční mše sv. ve Slavkově 25. 12., 26. 12. a 1. 1. budou v 9.30.

25. 12. Slavnost Narození Páně

Mše svatě: Slavkov 9.30, večerní mše 18.00 (lidový zpěv), Nížkovice 9.30, Němčany 9.45, Hodějice 11.00, Heršpice 11.00.

Průvod svatě Rodiny a zpívání u betléma, 15.30 z náměstí – ZVONEČKY S SEBOU.

26. 12. Slavnost sv. Štěpána

Mše svatě: Slavkov pouze 9.30 (zpívá Collegium MB), večerní mše nebude.

Nížkovice 9.30, Němčany 9.45, Hodějice 11.00, Heršpice 11.00.

27. 12. sobota, Koncert barokní hudby, účinkují Slavkovské žestě a hosté, 17:00 v kapli sv. Jana Křtitele na Špitálce.

28. 12. neděle, Svátek Svatě rodiny, mše svatě s obnovou manželských slibů v 8.30 a 18.00.

31. 12. sv. Silvestr

Mše sv. na poděkování v 16.00 s přehledem za rok 2014.

Prohlídka hodin ve Slavkově 10.00 - 12.00, 13.00 - 15.30.

Adorace před půlnočí od 23.30 a novoroční požehnání.

1. 1. 2015 Nový rok, mše sv. 9.30 a 18.00.

4. 1. neděle – Slavnost Zjevení Páně

Mše s žehnáním vody, křídly a kadidla 8.30 a 18.00.

8. 1. Mše v penzionu v 8.00.

8. a 9. 1. Návštěvy nemocných.

9. 1. pátek, „Tehdy odpoledne přselo“, pantomimické představení hry, farní sál 19.30.

10. 1. sobota, Tříkrálová sbírka ve Slavkově

11. 1. neděle, Promítání Rok 2014 v naší farnosti, sál DSR ve Slavkově, 15.00 – 17.00.

7. 2. Ples děkanství v Nemotičích

NÁVŠTĚVY BETLÉMŮ ve farním kostele a v klášteře na Zahradní ulici:

24. 12. Štědrý den 14.00–15.30

25. 12. Narození Páně 10.30–11.30 a 14–16

26. 12. Sv. Štěpána 10.30–11.30 a 14–16

31. 12. Sv. Silvestr 10.00–12.00 a 13.00–15.30

1. 1. Nový rok 10.30–11.30 a 14.00–16.00

Sbírky o Vánocích budou na opravy a potřeby našich kostelů. Pán Bůh zaplať.

Další informace o programu farnosti najdete na www.farnostslavkov.cz

Radostné Vánoce a Boží požehnání v novém roce 2015

Vám i Vaším rodinám přeji

kněží P. Milan Vavro a P. Petr Mareček

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 16.00–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVII., číslo 4/2014. Vyšlo 21. prosince 2014.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Redakční rada: P. Milan Vavro, Petra Romanovská Slováčková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem.

Uzávěrka příštího čísla 15. března 2015. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice